

[Niels Eriksen.]

vel rigtigt, at landbruget ude i bedrifterne beskæftiger færre end før, men hvad landbrugets eksport angår, er der sket en vældig forøgelse f. eks. inden for konserverindustrien; vi har i dag en række industrier, der beskæftiger 800 à 1 000 mand.

Disse industrier henregnes imidlertid til industrigruppen, skønt det dog lige så vel er landbrugsbeskæftigelse, det drejer sig om; man fører blot forædlingsleddet længere ud. Det, vi vil forsøge, er omlægning til nye produktioner. Det vil give øget beskæftigelse; det er muligt, at det statistisk henregnes under industri, men det burde man efter min mening ikke gøre. Har man lagt mærke til landbrugets eksport i det første kvartal af indeværende år, må man have set det i virkeligheden mærkelige, at vi har kunnet opretholde vor eksport pengemæssigt. Det er selvfølgelig sket derved, at mængden er øget. Vi har også kunnet holde vor procentvise andel i forhold til industrien; den har ikke været faldende.

Alt det tyder på, at man skal være lidt forsigtig med at afskrive landbrugets betydning. Jeg vil også gerne spørge, hvordan de herrer, der fører denne tale, vil finansiere den nye industri, der skal oprettes. Hvordan vil de skaffe finansiering, hvis landbrugets eksportindtægter går ret meget ned? Det reelle er dog, at landbruget sidste år til det øvrige samfund afleverede 3 500 mill. kr. i fri valuta. Det tror jeg man skal betænke, før man taler så meget om at ville underkrive dødsdommen over dansk landbrug.

Det, landbruget ønsker, er erhvervsmæssig ligestilling. Når jeg siger erhvervsmæssig ligestilling, er det, fordi jeg synes, det er urimeligt, at vi som erhverv skal være så dårligt placeret i skattemæssig henseende. Vi må kræve, at denne uretfærdighed bliver ophævet. Samtidig må vi på eksportsiden have samme mulighed for eksportkreditter, som industrien har haft, og jeg takker regeringen for tilsagnet om et foreløbigt beløb på 100 mill. kr. Så må vi se, hvor meget der efterhånden skal bruges.

Det ærede medlem hr. Kirkegaard nævnte, at det var forbilledligt, hvad Landbo- og Husmandsforeningerne havde præsteret i henseende til at få tilrettelagt en stor og god produktion. Jeg vil nu hellere sige det sådan, at det var beundringsværdigt, som vore forældre eller måske bedsteforældre forstod, da de var i vanskeligheder, gennem et forbilledligt samarbejde at organisere produktionen. Måtte vi tilsvarende forstå at overvinde det, der er vore vanskeligheder, det vil sige, at vi ved tilsvarende samarbejde effektivt forstår af organisere eksporten. Ingen moderne industri producerer i dag løs og lægger varerne uden for porten. Nej, den organiserer afsætningen til det yderste led. Det er tilsvarende det, vi inden for landbruget vil prøve at gøre.

Lovforslaget er ikke helt efter vort ønske. Det er, som den højtærede landbrugsminister sagde i sin fremsættelsestale, et instrument, der kan spilles på. Jeg anbefaler vedtagelsen af lovforslaget og håber, at loven vil vise sig at være et instrument, der kan håndteres — håndteres således, at der kan spilles rigtigt på det. Så skal vi nok søge at finde melodien.

Landbrugsministeren (Skytte): Allerførst vil jeg gerne sige tak for den velvilje, der, ganske vist med noget varierende stemmeføring, har lydt over for de foreliggende lovforslag fra alle ordførere, undtagen fra kommunisternes.

Jeg skal besvare de væsentlige af de spørgsmål, der er rejst. Under den udvalgsbehandling, som nu skal finde sted, vil der være lejlighed til en mere grundig besvarelse af de enkelte spørgsmål, som kan melde sig.

Jeg vil først knytte et par bemærkninger til det, den sidste taler, det ærede medlem hr. Niels Eriksen, fremførte. Når det ærede medlem fremhæver som landbrugets krav en lettelse af ejendomsskatte og særlige hjemmemarkedspriser, føler jeg mig i dette øjeblik ikke overbevist om; at det ærede medlem taler på det samlede landbrugs